

**АНАЛІЗ ЗМІСТУ ТА СТРУКТУРИ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ІНФОРМАЦІЙНА,
БІБЛІОТЕЧНА ТА АРХІВНА СПРАВА»**

У статті актуалізовано необхідність оновлення науково-методичного забезпечення процесу професійної підготовки фахівців інформаційної, бібліотечної та архівної справи відповідно до змін, спричинених уведенням в дію нового переліку галузей і спеціальностей, за яким готуватимуть фахівців в Україні. Для визначення сутності професійної діяльності у сучасному вигляді виділено три компоненти у структурі спеціальності «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа», а саме: інформаційна справа, бібліотечна справа, архівна справа. Проведено аналіз змісту трикомпонентної структури спеціальності. Доведено необхідність оновлення науково-методичного забезпечення кожної складової змісту названої спеціальності для підготовки майбутніх фахівців.

Ключові слова: інформаційна, бібліотечна та архівна справа; зміст професійної діяльності; інформаційна діяльність; бібліотечна справа; архівна справа, трикомпонентна структура.

**ANALYSIS OF CONTENT AND STRUCTURE OF SPECIALTY
“INFORMATIONAL, LIBRARY AND ARCHIVE BUSINESS”**

The article updates the need to update the scientific and methodological provision of the professional training of specialists in information, library and archives in accordance with the changes brought about by the introduction of a new list of industries and specialties, which will be trained by specialists in Ukraine. Three components in the structure of the specialty “Information, Library and Archival business” are identified in order to determine the essence of professional activity, namely: information business, library business, archival business. The analysis of the content of the three-component structure of the specialty is carried out. The necessity of updating the scientific and methodological support of each component of the content of the specialty “Information, Library and Archival business ” for the training of future specialists is proved.

Key words: informational, library and archival business; content of professional activity; information activities; library business; archival business, three-component structure.

Зміни, спричинені уведенням в дію нового переліку галузей і спеціальностей, за якими готуватимуть фахівців в Україні, внесли суттєві корективи в процес професійної підготовки спеціалістів сфери документознавства та інформаційної діяльності, бібліотекознавства, архівознавства, книгознавства, об'єднавши усі ці спеціальності під однією назвою «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа». Таке реформування спеціальності як інтегрованого утворення відбулося під впливом глобальної інформатизації суспільства та євроінтеграційних процесів.

Внесені зміни визначають за необхідність оновлення та доукомплектування науково-методичного забезпечення процесу професійної підготовки фахівців інформаційної, бібліотечної та архівної справи.

Оскільки інтегровані у спеціальність сфери діяльності розшири як об'єктний так і предметний зміст професійної діяльності, актуальним постає дослідження змістового аспекту професійної підготовки у його сучасному визначенні.

Питаннями змісту професійної діяльності фахівців інформаційної, бібліотечної та архівної справи в умовах реформування спеціальності займалися: Л. Артюхова, Ж. Бабенко, В. Бабич, Н. Бачинська, В. Бездрапко, Н. Гайсинюк, О. Матвієнко, М. Комова, А. Пелецишин, Г. Сілкова, А. Сидоренко, А. Соляник, М. Цивін та ін.

Ціллю статті є проаналізувати змістову складову професійної підготовки фахівців інформаційної, бібліотечної та архівної справи в контексті реформування спеціальності.

Для визначення сутності професійної діяльності у сучасному вигляді є необхідність виокремити три компоненти у структурі спеціальності «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа», а саме: інформаційна справа; бібліотечна справа; архівна справа.

Орієнтуючись на дослідження змісту професійної діяльності кожного компонента, визначимо завдання, які ставляться перед фахівцями з названої спеціальності відповідно до законодавства (див. табл. 1).

Таблиця 1

**Трикомпонентна структура спеціальності
«Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»**

Інформаційна діяльність [12]	Бібліотечна справа [11]	Архівна справа [13]
сукупність дій, спрямованих на задоволення інформаційних потреб громадян, юридичних осіб і держави. Основними видами інформаційної діяльності є створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорона та захист інформації.	галузь інформаційної, культурної та освітньої діяльності суспільства, спрямована на створення і розвиток мережі бібліотек, формування, опрацювання, упорядкування та зберігання бібліотечних фондів, організацію бібліотечного, інформаційного та довідково-бібліографічного обслуговування користувачів бібліотеки, підготовку та підвищення кваліфікації фахівців у галузі бібліотечної справи, наукове та методичне забезпечення розвитку бібліотечної діяльності.	галузь життєдіяльності суспільства, що охоплює наукові, організаційні, правові, технологічні, економічні та інші питання діяльності юридичних і фізичних осіб, пов'язані із нагромадженням, обліком, зберіганням архівних документів та використанням відомостей, що в них містяться.

Інформаційна діяльність [12], Бібліотечна справа [11], Архівна справа [13] – сукупність дій, спрямованих на задоволення інформаційних потреб громадян, юридичних осіб і держави. Основними видами інформаційної діяльності є створення, збирання, отримання, зберігання, використання, поширення, охорона та захист інформації. Галузь інформаційної, культурної та освітньої діяльності суспільства, спрямована на створення і розвиток мережі бібліотек, формування, опрацювання, упорядкування та зберігання бібліотечних фондів, організацію бібліотечного, інформаційного та довідково-бібліографічного обслуговування користувачів бібліотеки, підготовку та підвищення кваліфікації фахівців у галузі бібліотечної справи, наукове та методичне забезпечення розвитку бібліотечної діяльності. Галузь життєдіяльності суспільства, що охоплює наукові, організаційні, правові, технологічні, економічні та інші питання діяльності юридичних і

фізичних осіб, пов'язані із нагромадженням, обліком, зберіганням архівних документів та використанням відомостей, що в них містяться.

Доповнимо законодавчі визначення поглядами науковців про кожен складову діяльності та спробуємо вирішити «контроверзу у розумінні нової спеціальності як системи, елементи якої перебувають у відношеннях і зв'язках один з одним і утворюють певну цілісність та єдність» [9].

Досліджуючи інформаційний складник нової спеціальності, О. Матвієнко, М. Цивін вказують на існування браку унормованого визначення терміна «інформаційна справа», який, очевидно, синонімічно замінив термін «інформаційна діяльність». Безумовним є те, що професія інформаційного працівника як самостійний вид діяльності сформувалася на базі бібліотечної справи та бібліографії, значною мірою увібравши основні операцій та мотиваційні складові цих професій, що традиційно відносять до інформаційних, як з погляду узагальненого об'єкта діяльності інформаційних ресурсів, так і з функціонального забезпечення інформаційних потреб користувачів [9].

На думку Г. Сілкової [15], метою інформаційної діяльності можна вважати створення системи інформаційного забезпечення базової діяльності споживача інформації, яка передбачає пошук та виявлення вихідної інформації, проведення спеціальних досліджень для виявлення такої інформації, аналітико-синтетичне опрацювання інформації, створення інформаційних документів, впорядкування інформаційних масивів, накопичення інформації у вигляді баз даних, доведення інформації до споживача.

Н. Гайсинюк у своєму дослідженні [4] розглядає інформаційну діяльність в аспекті професійної компетентності, кола повноважень документознавця в контексті інформаційних потреб суспільства. Необхідність виявлення інформаційних потреб, їх задоволення та подальшого розвитку, а також доведення спеціальної інформації до відповідних категорій споживачів складають сферу компетенції соціальних (освітніх, культурних тощо) інститутів, зокрема, архівів, музеїв, бібліотек, радіо, телебачення, преси, а також систем спеціальної комунікації.

Як зазначає А. Соляник під впливом кардинальних змін структури інформаційних ресурсів і каналів доступу до них, стрімких темпів розвитку комп'ютерних і телекомунікаційних технологій, електронної конвергенції документальних підсистем суспільства необхідно орієнтується на міждисциплінарні підходи, що забезпечують підготовку бібліотечно-інформаційних кадрів широкого профілю, здатних виконувати функції комунікаційних посередників не тільки в бібліотеках різних типів, але і в документаційних центрах, видавництвах, архівах, музеях, медіа-структурах, рекламних і PR-агентствах [16].

Досліджуючи реформування фахової підготовки інформаційних і бібліотечних працівників в умовах змін інформаційної сфери суспільства, Л. Артюхова визначає необхідним, зорієнтувати навчання на розширення професійної сфери підготовки та використання випускників спеціальності в інформаційній інфраструктурі та документно-комунікаційній системі України, що включає бібліотеки, органи науково-технічної інформації, інформаційно-аналітичні центри, музеї, архіви, книговидавничі та книготорговельні підприємства усіх форм власності [1].

Г. Сілкова констатує, що інформаційна діяльність кожного року зазнає суттєвих змін. У практику впроваджуються новітні інформаційні технології,

комп'ютерні мережі з різноманітними базами даних стають найпоширенішим каналом комунікації між суб'єктами інформаційних процесів. Актуальною стає проблема підготовки фахівців з інформаційної діяльності, які здатні застосовувати інформаційні технології для опрацювання інформаційних потоків, створювати системи інформаційного забезпечення, організовувати використання документних інформаційних ресурсів [9].

За визначенням А. Соляник, сфера діяльності майбутніх випускників спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» містить генетично споріднені складові зі системою документальних комунікацій, предметом їх професійної праці є документована інформація, що на основі аналітико-синтетичної обробки має перетворитися в упорядкований ресурс інформаційної підтримки функціонування будь-якої соціальної галузі [15].

Так, Ж. Бабенко, здійснюючи аналіз особливостей та визначення перспектив подальшого вдосконалення реалізації процесів інформаційної діяльності у сучасному інформаційно-комунікаційному середовищі, зауважує, що конкурентне середовище зумовлює поступову трансформацію інформаційної діяльності в документно-комунікаційні комплекси глобального електронного простору, діяльність яких спрямована на формування комфортного інформаційного середовища з високим рівнем концентрації якісних інформаційних продуктів і послуг. Характерними рисами сучасного етапу розвитку всіх типів інформаційних установ є розширення комунікації з користувачами та диверсифікація інформаційних продуктів і послуг [2].

Основними процесами інформаційної діяльності є виробництво інформаційних продуктів та інформаційне обслуговування користувачів (інформаційний сервіс). Трансформація означених напрямків діяльності зумовлена не тільки розвитком інформаційно-комунікаційного середовища, а й зміною потреб споживачів інформації. На сьогодні найбільш затребуваними є відомості, що надають користувачам можливість вирішувати конкретні завдання їх базової діяльності. Це рівень так званого концептографічного обслуговування, що ґрунтується на використанні інформаційних продуктів, які є результатом інформаційно-аналітичних досліджень і містять у своєму складі вивідне знання [2].

Ж. Бабенко вважає, що подальший розвиток процесів інформаційної діяльності у сучасному інформаційно-комунікаційному середовищі вбачається у:

- використанні наукоємних технологій обробки інформації;
- спрямуванні інформаційної діяльності на виробництво персоніфікованих інформаційних продуктів та послуг;
- розширенні асортименту електронної інформаційної продукції за рахунок виробництва інтегрованих інформаційних документів, що поєднують у своєму складі різні види інформації;
- запровадженні інформаційних послуг комплексного характеру, що базуються на використанні методів інформаційно-аналітичних досліджень;
- вдосконаленні організаційної структури інформаційної діяльності [2].

Таким чином, є необхідність оновлення науково-методичного забезпечення формування готовності суб'єкта навчання до аналізу, синтезу та згортання інформації; провадження інформаційно-комунікаційної діяльності, здійснення електронного документного супроводу, створення інформаційних ресурсів і продуктів відповідно до запитів користувача; забезпечення захисту конфіденційної інформації.

Наступним змістовим компонентом спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» є бібліотечна складова. Якщо реалізація фахівця інформаційної, бібліотечної та архівної сфери в галузі бібліотечної діяльності є актуальною, то набуває винятково важливого значення оперативне надання релевантної та достовірної інформації; присутність інформаційних потоків у всіх галузях людської діяльності – науковій, інженерно-конструкторській, управлінській, економічній тощо – спричинила потребу управління інформацією, яка ґрунтується на пошуку, відборі, згортанні, аналітико-синтетичному опрацюванні та наданні користувачам інформації, яка б забезпечувала їх інформаційні потреби навіть у вузькій предметній області; розширення можливостей щодо доступу до інформації для всіх категорій користувачів, а це спричинило потребу відбору достовірної інформації [14].

Розвиток бібліотечної складової стає пріоритетним. Швецова-Водка [19] вважає, що в межах вказаної спеціальності для набуття кваліфікації «книгознавець, бібліотекознавець, бібліограф», бібліографічна підготовка має складати не менше третини всієї спеціальної підготовки, забезпечити не тільки підготовку до виконання практичної діяльності бібліотекаря чи працівника видавничої та книготорговельної справи, а й фундаментальну базу бібліографічної діяльності, незалежно від галузі її застосування. Згідно з цією метою в процесі навчання необхідно охопити всі можливі аспекти бібліографічного знання: теорію, методологію, історію, методика, технологію і організацію бібліографічної діяльності.

Г. Шемаєва висловлює думку, що майбутнє бібліотечної освіти значною мірою залежить від того, що буде основою підготовки бібліотечних спеціалістів. Поширення інтегральних форм і засобів, їх багатofункціональність актуалізують проблеми: формування вміння роботи з джерелами інформації, опанування різних засобів соціальних комунікацій, критичного сприйняття інформації, інформаційного моніторингу, аналізу й оцінки інформації, вміння поєднувати в процесі комунікаційних актів різні інформаційні ресурси відповідно до умов і специфіки діяльності користувачів. Виникає проблема збереження інформації, фінансової, юридичної та політичної відповідальності, дотримання норм інтелектуальної власності. Важливо зважати на зміни в організаційній інфраструктурі суспільства, її змістовній частині, системі соціальних комунікацій. Зазначені процеси в інформаційній інфраструктурі суспільства зумовили перегляд світовою професійною спільнотою соціальних вимог і місії бібліотечних організацій, їх інноваційного розвитку на засадах модернізації бібліотечної освіти. Нині надто важливо, щоб сучасний фахівець був готовий до відповідних змін, умів адаптуватися й креативно мислити [21].

Автор праці [21] визначає, що об'єктами інноваційної діяльності бібліотек є: інноваційні програми та проекти; нові знання та інтелектуальні продукти; матеріально-технічне забезпечення та процеси автоматизації; організаційні рішення, спрямовані на вдосконалення бібліотечного обслуговування; механізми зміцнення партнерства з різними установами й організаціями; нові підходи та методи бібліотечних послуг.

Серед напрямів інноваційної діяльності сучасних українських бібліотек, акцентує увагу Г. Шемаєва, значного поширення набули: опанування новітніх інформаційно-комп'ютерних та Інтернет-технологій; розширення доступу користувачів до світових інформаційних ресурсів; виробництво інноваційних

інформаційних продуктів і послуг; поцифрування найціннішої частини бібліотечних фондів; реалізація галузевих і регіональних корпоративних проектів як інструмента формування розподіленого фонду Національної електронної бібліотеки України [21].

Зважаючи на те, що інформаційні технології постійно розвиваються, робота з електронними ресурсами потребує і від бібліографів спеціальних навичок і вмінь. Вони повинні знати загальні принципи роботи в мережі, методика пошуку бібліографічної, текстової, аудіо-, графічної інформації, тематико-видовий склад документів і пошукові можливості баз даних; зміст і структуру електронних ресурсів бібліотек та інформаційних установ; мати навички роботи з програмними продуктами, запису інформації на різні види носіїв [8].

Т. Долбенко, розглядаючи місце бібліотек у системі інформаційних комунікацій, вважає, що комунікація є не лише ланкою, а й об'єднувальним змістовним процесом, здійснюваним на основі ідей, знань, інформації за допомогою відповідних засобів, починаючи від символічних до реальних – документів, техніки, технологій. Виходячи із міждисциплінарних визначень понять комунікації та досліджень українських бібліотекознавців, можна визначити зміст узагальнюючого поняття «бібліотечна комунікація», який є системною формою універсального механізму обміну документно-інформаційними ресурсами бібліотеки, що складає загальнолюдський тезаурус і передається опосередкованою знаковою системою в процесі спілкування між активними суб'єктами – бібліотекою як постачальником інформації та її користувачем [8].

За визначенням Т. Вилегжаніної, завдання сучасного бібліотекаря, який працює в умовах інформаційного суспільства, полягає в організації інформаційно-комунікаційного середовища таким чином, щоб користувачі бібліотеки отримували вичерпну інформацію з найменшими витратами часу. Якщо це завдання буде виконано, тоді з упевненістю можна стверджувати, що сучасні бібліотеки та бібліотекарі сприяють прогресивному розвитку науки, освіти, культури, всього суспільства в цілому і кожного громадянина окремо [3].

Налаштованість на пошук, відбір та аналіз інформації, необхідної для подолання інформаційних бар'єрів є ключовими чинниками у роботі майбутніх бібліотекарів (Т. Долбенко) [5].

В. Степко стверджує, що динамічні процеси розвитку бібліотек вищої школи лежать в основі формування нових професійних вимог, яким має відповідати сучасний бібліограф. Вміння працювати з різними джерелами інформації (традиційними та електронними), анотування, реферування, предметизація і систематизація, складання пошукового образу документа – все це складає професійну діяльність бібліографа. Сфера діяльності бібліографа включає в себе пошук, обробку, зберігання і передачу інформації, створення бібліографічної продукції та бібліографічно-інформаційне обслуговування користувачів. У роботі [18] поєднані традиційні форми і методи бібліографічної роботи та сучасні інформаційні технології. Фахівець галузі повинен оволодіти вмінням працювати з різними джерелами інформації (традиційними та електронними), анотування, реферування, предметизації і систематизації, складання пошукового образу документа – все це складає професійну діяльність бібліографа [18]. Якщо раніше, як зазначає В. Степко, для обслуговування читачів було достатньо орієнтуватись у фондах і карткових каталогах, то сьогодні через мобільність, швидкість пошуку

бібліографу необхідно поглиблено, вдумливо, терпляче і поетапно освоювати велику кількість джерел інформації, проявляти ініціативу та професійне самовдосконалення, вміти працювати з технічними пристроями (комп'ютером, сканером, принтером, модемом, відео- та аудіотехнікою), здійснювати пошук у ресурсах Інтернету. Віддалені користувачі бібліотеки – це «покоління Інтернету», і якщо бібліотечні працівники хочуть стати для цього покоління необхідними, то вони повинні вивчати його поведінку та запити. Тому на перший план виходить відношення до користувачів, тобто швидке, якісне, доброзичливе і повне задоволення їх інформаційних запитів. Для цього необхідно бути професіоналом і в своїй роботі, і в електронних технологіях, володіти комунікаційними навичками та специфічними навичками спілкування з користувачами в онлайн-режимі, проявляти доброзичливість, повагу та чесність. Все це підвищує престиж бібліографа, віртуальної служби та бібліотеки загалом [18].

Бібліографічне обслуговування включає різноманітні процеси бібліографічної діяльності. У праці [20] визначено три види, а саме: довідково-бібліографічне обслуговування, бібліографічне інформування споживачів і рекомендаційно-бібліографічне обслуговування.

Актуальним для майбутніх фахівців є набуття практичних навичок бібліографічного обслуговування в електронному інформаційному середовищі з використанням різноманітних довідково-пошукових систем (Ю. Палеха, Ю. Горбан) [10].

В. Шипота акцентує на необхідності сформувати в майбутніх фахівців галузі інформаційної, бібліотечної та архівної справи готовність до бібліографічного обслуговування як необхідної складової професійної діяльності, наголошує на якісно новому способі організації практичної бібліографічної діяльності в умовах впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, що висуває нові вимоги до професійних компетенцій співробітників бібліотек, інформаційних служб і центрів. Необхідно формувати готовність студентів до віртуального довідково-бібліографічного обслуговування, створення електронних бібліографічних ресурсів, як науково-допоміжних, так і рекомендаційних [22].

Таким чином, оновлення науково-методичного забезпечення повинне сформувати готовність до виконання як традиційних для діяльності функціональних обов'язків, таких як складання бібліографічного запису документа, анотування, реферування, так і обов'язків інноваційного характеру, необхідність набуття яких зумовлена впровадженням інформаційних технологій, а саме: створення електронних бібліотек, електронних каталогів, оцифрування інформації, створення рекомендаційних списків на запити користувачів тощо.

Формування змісту архівної складової в межах спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» повинно бути актуалізоване та не втрачати своєї пріоритетності, адже від майбутніх фахівців галузі залежить «розвиток архівної системи та включення її в життя суспільства зумовлені не лише вимогами часу, коли всі інформаційні потоки в державі мають стати сегментом єдиного інформаційного простору, а й нагальною потребою оптимізації зберігання, використання та збереження архівних ресурсів України» [6, с. 6].

Центральним питанням підготовки архівістів є утвердження поглядів на архівну справу як сферу суспільної діяльності, а архівознавство - це комплексна система знань, яка має свій предмет, об'єкт і методи, що забезпечує теоретичну основу для професійної освіти працівників архівів [7]. Зміни, що відбуваються у цій галузі, вимагають нових підходів, особливо в сфері технологій зберігання

документів. Накопичуються проблеми з безпекою інформації. Зростають вимоги до архівної документації від законотворців, економістів, управлінців, що потребує спеціального архівного оброблення інформації. Посередницька роль архівіста між інформацією (документом) і споживачем визначає систему необхідних йому знань про документ (його утворення, зберігання і використання), а також про інформаційні потреби та методи їх найповнішого задоволення. В інформаційному комплексі дисциплін зникає небезпека, що архівознавство потрапить у нову залежність, адже поряд із ним – рівнозначні науки, споріднені загальним предметом вивчення (документом): бібліотекознавство, бібліографознавство, книгознавство, документознавство й інформаційна діяльність [6].

Проте виникають проблеми, пов'язані зі спеціальним обробленням документів для збереження текстів, паперу. Без залучення інформаційних технологій не можна задовольнити попит суспільства та його окремих членів на ретроспективну інформацію, відтак архівісти повинні оволодіти поряд із традиційними знаннями і методами опрацювання та збереження архівних документів також сучасними інформаційними технологіями [6].

Надзвичайно велика роль у створенні інформаційного суспільства та розбудові держави належить архівній справі, оскільки вона активно впливає на документні потоки та визначає головні шляхи обігу і використання ретроспективної документної інформації в суспільстві (Л. Дубровіна). Наголошується на необхідності створення цілісної концепції архівної справи та документної інформації в Україні із залученням сучасних комп'ютерних технологій, що дозволить забезпечити вдосконалення цілого комплексу органічних для архівної справи функцій: забезпечення комплектування, зберігання, забезпечення збереженості, використання фондів, формування архівної системи та управління нею [6].

Архіви та архівна справа в умовах сучасності формують:

а) систему документної інформації ще на стадії її перетворення в установах за єдиними науково-методичними вимогами та науково-організаційними засадами (через складання номенклатури справ, організацію опрацювання та відомчого тимчасового зберігання, експертизу цінності документів під час передавання на постійне зберігання тощо);

б) організують на єдиних засадах формування, зберігання та опрацювання документів у архіві після втрати ними оперативної актуальності на стадії їх перетворення у ретроспективні;

в) створюють систему Національних державних архівів для оптимізації використання документної інформації [6].

Основними перспективами розвитку архівної справи вважається інформатизація, що означає комплексну систему організаційних, науково-методичних і технологічних заходів, які забезпечують створення єдиних методологічних і методичних основ функціонування архівної справи на базі взаємопов'язаних інформаційних технологій, формування національних архівних ресурсів, створення мережі локальних та централізованих баз даних і національної інформаційної системи архівної інформації, що дозволяють виконати основну мету та поставлені перед ним завдання [6].

Отже, формування змісту складової професійної діяльності, що передбачає архівна справа, повинне бути націлене на обізнаність роботи з інформаційними технологіями, актуалізації інформації, що міститься в документах, вміння

вирішувати проблеми оперативного та повноцінного доступу до інформації, оптимізувати та забезпечувати формування зберігання, захисту та використання документальних ресурсів.

Отже, основною необхідністю введення до освітнього простору нової спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» є не лише об'єднання у спільну систему розрізнених елементів професійної інформаційної освіти, а й забезпечення адекватного розвитку інформаційного середовища завдяки підготовці відповідних інформаційних фахівців [9]. Розуміння змістового наповнення інтегрованих у спеціальності професійних сфер дає можливість втілювати змістовий компонент у науково-методичному забезпеченні професійної підготовки у вищому навчальному закладі. Важливо не акцентувати на пріоритетності тої чи іншої складової змісту підготовки фахівців спеціальності «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа», а забезпечити формування кожної на належному рівні, рівні готовності до професійної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Артюхова Л. В. Реформування фахової підготовки інформаційних та бібліотечних працівників в умовах змін інформаційної сфери суспільства / Л. В. Артюхова // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Рівне, 10 лютого 2016 р.). – Рівне, 2016. – С. 77-79.

2. Бабенко Ж. В. Трансформація процесів інформаційної діяльності у сучасному інформаційно-комунікаційному середовищі / Ж. В. Бабенко Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Рівне, 10 лютого 2016 р.). – Рівне, 2016. – С. 6-7.

3. Вилегжаніна Т. Бібліотечна професія в сучасній Україні [Електронний ресурс] / Т. Вилегжаніна // Бібл. планета. – № 3 (57). – 2012. – С. 5-6. – Режим доступу: <https://www.google.com.ua/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved.> – Назва з екрана.

4. Гайсинюк Н. А. Педагогічні засади підготовки документознавців в умовах інформатизації суспільства : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 07.00.08 «Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство» / Н. А. Гайсинюк. – Київський національний університет культури і мистецтв. – Київ, 2003. – 20 с.

5. Долбенко Т. О. Місце бібліотек в системі інформаційних комунікацій. / Т. О. Долбенко // Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., (м. Київ, 23 квіт. 2015 р.). – Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2015. – С. 14-20.

6. Дубровіна Л. Основні положення концепції комп'ютеризації архівної справи в Україні. Студії з архівної справи та документознавства /Л. Дубровіна // Том. 3. – К, 1998. – С. 6-16.

7. Матяш І. Концепція підготовки та післядипломної освіти у кадрів для архівних установ України (проект). Студії з архівної справи та документознавства / І. Матяш, Я. Каракура, В. Лозицький, К. Селіверстова // Том. 3. – К, 1998. – С. 17-25.

8. Курило Й. О. Роль і значення інформаційно-бібліографічної діяльності в забезпеченні навчально-виховного процесу у вищих навчальних закладах / Й. О. Курило, Т. Ю. Лужанська, О. С. Кухарчук // Науковий вісник Мукачівського державного університету, 2017. – С. 155-158.

9. Матвієнко О. Спеціальність 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» : у пошуках «інформаційного фахівця» / О. Матвієнко, М. Цивін //

Вісник Книжкової палати. – 2016. – № 10. – С. 32–35. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkr_2016_10_10

10. Палеха Ю. І. Інформаційний бізнес : підручник / Ю. І. Палеха, Ю. І. Горбань. – Київ : Ліра-К, 2015. – 492 с.

11. Про бібліотеки і бібліотечну справу: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 7. – Ст. 45.

12. Про інформацію : Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 48. – Ст. 650.

13. Про Національний архівний фонд та архівні установи: Закон України // Відомості Верховної Ради України – 1994. – N 15. – Ст. 86.

14. Ржеуський А. В. Інноваційні підходи до підготовки бібліотечних фахівців в інформаційному суспільстві / А. В. Ржеуський, Н. В. Веретеннікова, Н. Е. Кунанець // Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 1-4 березня 2017 р.). – Київ, 2017. – С. 30–35.

15. Сілкова Г. В. Інформаційна, бібліотечна та архівна справа: нова спеціальність чи модифікація існуючих професійних компетенцій? / Г. В. Сілкова // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Рівне, 10 лютого 2016 р.). – Рівне, 2016. – С. 130–131.

16. Соляник А. А. Зміст інваріантної частини освітньо-професійної програми підготовки бакалавра та магістра зі спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» / А. А. Соляник // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Рівне, 10 лютого 2016 р.). – Рівне, 2016. – С. 133–135.

17. Соляник А. А. Культуроцентрическая модель модернизации высшего библиотечно-информационного образования / А. А. Соляник // Вісник Харківської державної академії культури. Спец- випуск 40 : зб. наук. пр. – Харків : ХДАК, 2013. – С. 31–41.

18. Степко В. В. Професійна діяльність бібліографа бібліотеки вищої школи в умовах інформаційного суспільства./ Бібліотека XXI століття: перспективи та інновації / В. В. Степко // Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Київ, 23 квіт. 2015 р.). – Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2015. – С. 186–189.

19. Швецова-Водка Г. М. Бібліографічна підготовка фахівців спеціальності «Книгознавство. бібліотекознавство і бібліографія» // Вісник ХДАК: зб. наук. пр. – Х., 2013. – Вип. 40. – С. 70–75.

20. Швецова-Водка Г. М. Вступ до бібліографознавства : навч. посіб. / Г. М. Швецова-Водка. – Київ : Кондор, 2008. – 216 с.

21. Шемаєва Г. В. Інноваційна модель бібліотечної освіти: перспектива реалізації [Електронний ресурс] / Г. В. Шемаєва // Вісник Харківської державної академії культури. – 2013. – Вип. 40. – С. 42–48. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/hak_2013_40_10.

22. Шипота Г. Є. Формування готовності студентів до бібліографічного обслуговування як складова продуктивної фахової підготовки / Г. Є. Шипота // Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Київ, 23 квіт. 2015 р.). – Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2015. – С. 197–198.

Sandra-k@ukr.net

Рецензент: д. пед. н., проф. Дороніна Т. О.